

[Landbrugsministeren.]

bestemme prisen. Ja, men hvis det ikke er sådan, bliver lovforslaget jo ingenting værd, så kunne man ganske roligt forlange så høje priser, som man fandt ønskeligt, og som man kunne være fuldkommen klar over var så høje, at ingen ville betale dem. Vi har i forvejen vedtaget et lovforslag, der indeholder et sådant forbud, og det foreliggende lovforslag, som det er ændret i landstinget, går ud på en lempelse af dette forbud, således at man kan frigøre sig derfor ved at afstå jorden til en pris, som parterne kan blive enige om.

Det ærede medlem sluttede med at sige, at man ikke sådan kunne bøje sig, fordi et mere eller mindre tilfældigt flertal var kommet til en bestemt opfattelse. Det ærede medlem er her kommet lidt højt op, når han siger et mere eller mindre tilfældigt flertal. Når det blev vedtaget i landstinget med samtlige stemmer på nær een stemme, tror jeg, det ærede medlem her udviser en så stor ringeagt for landstinget, at selv jeg som gammel folketingsmedlem synes, det er for hårdt.

Overfor det ærede medlem hr. Tesdorpf vil jeg gerne sige angående hans økonomiske betragtninger over udstykningen, at dem kender vi; det, som det ærede medlem stadig kører op med, er, at fremtiden er så usikker, at ingen kan vide, hvordan jordfordelingen bør være fremover. Selvfølgelig er fremtiden usikker, men der er i alt fald sikkert ingen, der vil benægte, at det er de mindre landbrug, der får mest ud af jorden, og der er sikkert heller ingen, der vil benægte, at de altfor små brugs, de indeklemte brugs stilling er blevet ringere og ringere, efterhånden som årene er gået. Vilkaerne for dem bliver dårligere og dårligere og rimeligheden i at opretholde dem som små brug mindre og mindre. Vi så det ved behandlingen af kornloven, hvorunder man fra alle sider, også indenfor landbruget, var enig om, at det var nødvendigt, at de ikke alene blev fri for at aflevere korn, men at de endogså fik en million tønder korn fra de større landbrug. Det ville dog være mere rimeligt at gøre deres produktionsvilkår bedre ved at tildele dem nogle få tønder land, som skal betales, i stedet for at tildele dem korn. Derfor vil jeg sige til det ærede medlem, at han behøver ikke at være bange for, af det her foreslåede på nogen måde skal forringe dansk landbrugs vilkår i fremtiden, tværtimod.

Det ærede medlem sagde, at disse forslag ikke kunne være så værdifulde, som jeg havde villet gøre dem til, idet jeg havde

sagt, at det ville være de vigtigste jordlove, der er blevet vedtaget de sidste 30 år. Det, jeg sagde, var, at vedtagelsen af statshusholdningsloven i fjor og vedtagelsen af disse forslag i år betyder en sådan fremgang med hensyn til en bedre jordfordeling, at jeg føler mig overbevist om, at man fra alle sider vil komme til at erkende, at det er den vigtigste lovgivning af denne art, der er gennemført i de sidste 30 år. Jeg er derfor ikke uenig med det ærede medlem hr. Erik Eriksen, når han mener, at den store diskussion, der gennem de sidste 30 år har været indenfor landbruget selv angående jordfordelingen, vil der komme betydeligt mere ro over i fremtiden, hvis vi vedtager disse forslag.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Tesdorpf og til andre ærede medlemmer, som er så betænkelige, at de også burde betænke den situation, der har været til stede nu gennem mange år. Det kan måske være hårdt for den, der har 1 000 tdr. land, at skulle afstå 100 tdr. land, men det er 10 gange hårdere for den, der må nøjes med 4—5 tdr. land, at se ind over grænsen, men ikke kunne få så megen jord, at han kan ernære sin familie. Sådanne forhold kan ikke opretholdes i det lange løb, og jeg er derfor meget tilfreds med, at der i de to partier, som ellers ikke plejer at arbejde med på dette område, er så mange, som der virkelig er, der nu forstår, at det gælder om at udnytte tiden, medens den er der.

Til slut vil jeg henstille til det ærede medlem, at han vil lægge sig de ord på sinde, som hans partifælle i landstinget, hr. Jørgen Jørgensen sagde: „Jo flere mennesker vi er, jo tættere må vi rykke sammen.“ Jeg tror, det ville være heldigt, hvis det ærede medlem tog en smule hensyn dertil.

Marinus Sørensen: Jeg har kun nogle ganske få bemærkninger at gøre. Det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed sagde, at lovforslagets § 9 nu har fået en sådan form, at det ærede medlem ikke kan stemme for den, idet der ifølge denne paragraf åbnes adgang til, at den enkelte landmand kan erhverve et ubegrænset antal landejendomme. Rent teoretisk er det rigtigt, men i praksis tror jeg, det er en forkert indstilling. Forholdet er jo det, at for så vidt en landbruger har mere end to ejendomme og ønsker at erhverve en tredje, skal han træde i forhandling med statens jordlovsudvalg om at afgive 20 pct. af den jord, som vedkommende ejendom omfatter. Jeg tror, at det i mange tilfælde vil gå således, når denne forhandling finder sted, at vedkom-